

Sygn. akt: I 1 C 1478/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2015 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamkniętego z siedzibą w G.
przeciwko M. K.

o zapłatę

I. Uchyła wyrok zaoczny z dnia 8 stycznia 2014 r. wydany przez Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie I 1 C 2584/13 i oddała powództwo.

II. Zasądza od powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamkniętego z siedzibą w G. na rzecz pozwanego M. K. kwotę 1347 zł (jeden tysiąc trzysta czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I 1 C 1478/15

UZASADNIENIE

B. (...) N. Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. K. kwoty 6.880,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że powodowi przysługuje wyżej wskazana kwota z tytułu umowy kredytu gotówkowego z dnia 11 lipca 2007 r.

W dniu 8 lipca (...) stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w Gdyni wydał wyrok zaoczny zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od wyroku zaocznego pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Wskazał, iż nie zawierał umowy, która stanowi podstawę roszczenia, a nadto powód nie wykazał legitymacji czynnej do dochodzenia roszczeń od pozwanego.

Na rozprawie w dniu 9 września 2015 r. pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, które nie zostało przerwane przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lipca 2007 r. pomiędzy (...) Bank SA w L. a M. K. została zawarta umowa nr (...) o kredyt gotówkowy, w ramach której pozwanemu udzielono pożyczki kwoty 3.639 zł na okres 24 miesięcy.

Umowa kredytu została wypowiedziana z datą 27 kwietnia 2008 r., zaś w dniu 10 września 2008 r. nadano bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 6 sierpnia 2008 r. wystawionemu przez D. Bank klauzulę wykonalności. Postanowieniem z dnia 15 maja 2009 r. umorzono postępowanie z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

Dowód : umowa k. 21-25, wypowiedzenie umowy k. 32, tytuł bankowy k. 33-34, postanowienia komornika k. 36

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił oparciu o dokumenty przedstawione przez powoda, które nie budziły uzasadnionych wątpliwości Sądu.

Między stronami był spór co do tego, czy roszczenie dochodzone przez powoda jest zasadne oraz czy jest przedawnione.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność obciążenia pozwanego notą obciążeniową, charakter umowy jaka łączyła strony i zasadność domagania się na podstawie tej umowy zapłaty takiej właśnie kwoty od pozwanego. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązek udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym sprowadzające się do przedstawienia dowodów przez stronę. Materiałnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego., rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Przechodząc do najdalej idącego zarzutu strony pozwanej jakoby doszło do przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, należy wskazać, iż zarzut ten zasługuje na uwzględnienie.

Zawarta w niniejszej sprawie umowa kredytu jest uregulowana w ustawie – Prawo bankowe i jest czynnością podejmowaną przez bank w ramach działalności gospodarczej. Powoduje to, iż zgodnie z art. 118 k.c. roszczenia związane z działalnością gospodarczą przedawniają się po upływie lat trzech.

Jak wynika z akt sprawy powód wytoczył powództwo w dniu 21 maja 2013 r. i z tą datą nastąpiła przerwa biegu przedawnienia. Skoro zatem wierzytelność w stan wymagalności została postawiona z dniem 27 kwietnia 2008 r., zaś przerwanie terminu przedawnienia nastąpiło przez złożenie wniosku o egzekucje świadczenia, a postępowanie egzekucyjne umorzono w dniu 15 maja 2009 r. to od tej daty należy liczyć trzyletni termin na przedawnienie się roszczenia. Należy więc uznać, iż przedawnienie nastąpiło najpóźniej w dniu 16 maja 2012 r.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż roszczenie powoda, zarówno co do należności głównej jak i odsetek, uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

Z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia roszczenie powoda i uchylenie się przez pozwanego od obowiązku jego zaspokojenia, Sąd nie zajmował się już badaniem pozostałych zarzutów zgłoszonych przez pozwanego. Jednakże mając na uwadze powyżej przedstawione dowody należy uznać, iż przewidziany zasadą ogólną art. 6 k.c. rozkład ciężaru dowodu wywiera oczywisty wpływ na to, kto powinien przedstawić dowody z których wynikała by wysokość i zasadność roszczenia powoda wywodzącego skutki prawne z umowy której treści nawet nie przedstawił. Powód nie udowodnił ani istnienia ani wysokości roszczenia, gdyż trudno uznać za takie udowodnienie przedstawienie dokumentu prywatnego sporządzonego elektronicznie zawierającego częściowy wykaz wiarygodności.

Sąd na mocy art. 347 k.p.c. w zw. z art. 117 § 2 k.c. uchylił wyrok zaoczny i oddalił powództwo jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był powód, Sąd w pkt II wyroku zasądził od powoda koszty procesu poniesione przez pozwanego w tym kwotę 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 125 zł tytułem opłaty od sprzeciwu i 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.